

Stazom izvora do ispod razine mora

Sveti Ivan, iz kojeg smo krenuli, nalazi se na 258 metara nadmorske visine, a za nešto više od pola sata stižemo na minus dva metra, pored kanala koji se ulijeva u more

Pogled iz Hrboki prema Učki

Info-plača u stazi

Izvor ispod puta

Bugarin i Peršić

NAPISALA I SNIMILA **Jasna ORLIĆ**

Kratki zimski dani dovoljno su dugi za pješčenje istarskim uređenim stazama, ni predalekim ni predugim. A takvih ima više negoli se u prvi mah možemo sjetiti. Pješčačku kružnu stazu od Hrboki prema ušću rijeke Raše pa nazad uzbrdo do Puntere nedavno smo obišli s Planinarskim društvom Elektroistra iz Pule, kojem se redovito pridruže i članovi drugih društava.

Sve je počelo e-mailom. "Pozivam te na ugodno pješčenje obroncima i dolinom rijeke Raše. Nema tu ništa većičanstvenog. Samo glasovi kolone veselih planinara u prohladno subotnje jutro režu tišinu istarskog krajolika koji se rijetko posjećuje, jer je van svih prometnih putova", poručio je u pozivu članovima Enio Bugarin, predsjednik ovog planinarskog društva.

Upeškali smo se odmah, a tome je pridonio i sunčani kasnojesenski dan, kao naručen za lagano švrljanje. Tako iz Pule krećemo prema Barbanu i tri kilometra prije toga mjesta skrećemo udesno, u pravcu sela Hrboki. To je drugi putokaz za selo iz pravca Pule. Prvi treba propustiti.

Na startu, na vidikovcu Svetog Ivana nadomak sela krijepi nam dušu i tijelo vidik prema Učki i domaćini Barbanci s toplim čajem, kavom i krafnama. Zahvalni krećemo šumskom stazom nizbrdo prema klanacu, uz vodstvo Josipa Horvata Pipa. Staza je označena žutom i crvenom bojom, bojama ove općine, a ne crvenom i bijelom, uobičajenima za planinarske markacije. Tu i tamo na stablima su i oznake crvenom trakom, za one manje pažljive.

Spuštamo se niz klanac, oprezno, sklisko je zbog mokrog lišća. Naziv staze je Hrboki - Čazane - Puntera - Hrboki, a kombinacijama - Staza izvora.

Izvore smo našli. I to dva - vrulja voda ispod kamena, a okolo tragovi konja. Kažu Labinjani da naokolo ima i puno srndača i divljih svinja. Ovdje se barem ne sudaraju s vozilima. Prometa nema, samo staza za pješake, konje, pastire i lovce. O potonjima svjedoči i lovačka čeka u dolini.

Sveti Ivan, iz kojeg smo krenuli, nalazi se na 258 metara nadmorske visine, a za nešto više od pola sata stižemo na minus dva metra, pored kanala koji se ulijeva u more. Ovo je močvarno područje meliorirano još u vrijeme Mussolinija, a dio okolnog terena dva je metra ispod razine mora. Pokazuje nam to Šerif Milikić, čije stado od 700 ovaca pase u dolini. Raspametili smo se viđevši janjad, dan prije okočenu. Čista pastoralna.

Rašu bi trebalo prijeći kamunom, na to kao da zove ova lijeva zelena voda obrasla u šaš. Zaobilazeći blatnjavu sredinu puta hodamo do Svete Rože.

ke, narančaste zgrade - vodočuvarnice. Uz pumpe i ustave održava se razina vode u rijeci i okolnim kanalima.

Dulja varijanta puta dalje vodi preko ušća rijeke do mora ili uobredno ravnom Punteri. Bism-

mo kraći. Sad se treba popeti otprilike na jednaku nadmorsku visinu s koje smo se spustili. Staza je znatno manje strmana nego pri spustu, ali je zato naravno dulja, sve kroz makiju i nisko raslinje. Ne bili se rado

penjala tuda ljeti kada zapeče, a nihi kada bura šviče. Pogodili smo upravo pravo vrijeme za hodanje. U Punteri nas obitelji Peršić nudi mladim slatkim vinom, punim aromom.

Put vodi dalje uz vinograde, njive i šume preko ceste Barban - Pula pa dalje okolo-nakolo do mjesta s kojeg smo krenuli. Sve po ravnom, nema gore-dolje. Nadomak Hrboki opet nešto puca - pogled prema Učki i svim mjestima kao na dlanu.

Konačni rezultat - 15 prijeđenih kilometara, četiri sata laganog hoda uz puno zaustavljanja i čakula, lagani umor, apetit za zajednički ručak i još čakula i dogovora za sljedeći izlet. Opet u Istri, ovoga puta netipičan - malo hodanja, malo plesa, i to u Kreulima. A zatim se izvlače planovi za cijelu iduću godinu, čiji blagdani tako padaju da je kao izmišljena za produžene vikende i višednevne izlete.

Stirno u dolinu